

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt V. De solitudine & castitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

De institutione primorum Monachorum.

419 quibus ex

vetur, nullà superbiā, nullà contentionē, nullà ol-
tione, nullà emulatiōne succendit, sed cū ad-
huc inspirat in corpore, se mundo credit esse de-
functum, illuc tantum præmittens sui cordis intui-
tum, quo se non dubitat illico transiit; ita
præmissis omnibus esse defunctum, illuc tantum
oculos animarū habendo defixos, quod te spera-
re debes singulis momentis migraturum.

Hoc ergo modo rade contra Orientem, id est,
contra originalem tuā carnis copidinem. Sic enim
Galat. 5. qui Christus sunt carnem suam crucifixi sunt cum virtutē
2. Cor. 4. & concupiscentiis: semper mortificationem Christi in
carne sua circumferentes: ut & vita Christi in corpori-
bus eorum manifestetur. In quam cum fuenter trans-
formati, pervenient per illum ad supernam glo-
riam: quemadmodum eis Apostolus ait: Mortui
estis, & vita vestra est abscondita cum Christo in DEO:
cum autem Christus apparuerit vita vestra, tunc & vos
apparebitis cum ipso in gloria. Ecce ostendit succincte
secundum gradum, quo pervenire queas ad pro-
pheticā perfectionis statum.

CAPVT V.

De solitudine & castitate.

Moddō amplectere terrum. Sequitur in per-
suatione mea: Et abscondere in torrente Carith.
das per-
fectionis
monasti-
cī.
Ibidem.
Ecl. 7. monachī.
Psal. 54. **I**n mona-
de, &c.
In mona-
de, &c.
Ecclesiastes 7. In facu-
lū. Job. 39.
Allego-
ria Ona-
grī.
Monas-
chus
compa-
ratus
onagro.
Hoc me-
litas le-

Nolo enim te olterius morari inter turbas in urbe:
Quoniam vidi iniqutitatem & contradictionem in civi-
tate: die ac nocte circundat eam super muros ejus ini-
quitas, & labor in medio ejus & iniquitas; & non defe-
cit de platea ejus usura & dolus: propter quae omnia
viranda, ipse Propheta in exemplum tibi datus,
maluit in solitudine habitare quam in urbe. Ecce,
inquit, elongavi fugiens, & mansi in solitudine. Ait
nuntrum Sapiens: Non pecces in multitudinem civi-
tati, nec te immittas in populū, nec alliges duplicita
peccata: nec enim eris in uno immunis. Sed quia, ut ait
Sapiens, * in uno (id est in uno, scilicet singulari)
quod re-
ctè infa-
ctū exponi-
tur per,
In mona-
de, &c.
† Irrep-
tebili-
tate, aut
solitudo
re, aut
solitudine
degen-
s, non eris a peccato immunis, propterea debes
solitarius pavere & fieri, id est, officium Monachi
exercere († Miser. enim Græcē, dicitur Latinē
unus, sive singularis, aut solus; A'zō, autem Græ-
cē, dicitur Latinē tristis. Inde dicitur est Monachus;
quasi singularis & tristis). * tua scilicet & alterius
peccata solitarius lugens. Et hoc est tibi eligibilis,
quam inter turbas conversati in urbe. Si enim, teste
debet pa-
Sapiens, in uno, id est, in monade, seu singulari-
tate, aut solitudine degens, non eris a peccato ulque-
quam immunis; quam dō magis, ipso testante, si te
immittas in populū, duplice tibi peccata alligabis. Ac
quali. 1. per hoc pavere amplius, & fieri te oportebit.

* Al. sua, Declina ergo frequentias turbarum, ne in civita-
te positus facere compellaris, quia te non tam na-
tura cogit facete quam voluntas: videlicet ne alte-
lo peti-
cillatur
cautias,
ad illicitos ducat amplexas, ne avaritia cæteror-
umque vi iorū alligeris vinculis, quae omnia vi-
tantur in solitudine. Quisnam dimisit onagrum libe-
rum, & vincula ejus qui solvit, nisi qui ei dedit in soli-
tudine domum, & tabernacula ejus in terra salsa sanguinis?
Idcirco contemnit multitudinem canticas, clamorem
exactoris non audii. Onager quidem animal loituri-
dinem diligens, illum significat qui remotus à tur-
bis populatis solitarius conversatur: Cujus pec-
catorum vincula Deus solvit, & liberum à peccati
servit eum dimittit: dum sibi domum in solitu-
dine constituit, & tabernacula ejus in terra salsa sanguinis,
Thom. a Jesu Oper. Tom. I.

que sitim accendit, ut justitiam cælestis patriæ 6-
70. ubi
tia, que tandem sitia. † Beati enim qui tñurunt &
abest vo-
cabulum
terra.
† Matt. 5.
* Græcē
uata ubi-
vac, sin-
gulariter.
Thren. 3.
Verten-
dum fue-
rat se.
cundum
70. Suspi-
nere &
stare in
salutare
Dei: ut-
ge: enim
pe fe-
am ten-
denciam
in Deam,
excipite
illius
Scriptu-
ræ.
1. Cor. 7.
* Allatio
ad illud
S. Pauli 1.
Cor. 7.
Et divisus
est.
† Mat. 13.
“ Eccl. 2.
1. Cor. 7.
Matt. 19
Isiae 56.
Prophet-
ica id
est, mo-
nasticæ
perfe-
ctionis.

CAPVT VI.

De perfecta Charitate, & fuga vitiorum.

A modò percipe quartum. Sequitur enim in
admonitione mea: Qui, scilicet Carith, est con-
tra Jordaniem. Certè Jordanius, descendens eorum, in-
terpretatur: per quam hoc in loco non absurdè pec-
catum significatur. Quid enim facit tam descendere homines à dignitate imaginis & similitudinis
DEI in miseriā & turpitudinem, quam pecca-
tum? quod est transgressio divinorum præcepto-
rum? Teste enim Sapiente, Miseras facit homines Prov. 14.
peccatum. Hinc Moyses populo præcepit a DEI
transgressu dixit: Discende, & eru inferior. Omnis Deut. 28.
enim natura, licet in suo genere sit munda, supe-
riori tamen comparata redditur turpis & immunis.
Fuga re-
bilis, cùm inferior naturæ miscerit; licet in suo
genere natura inferior non sordidetur. Nam &
aurum cum argento sordidatur, si ei misceatur.
Ego autem (ait divinum Responsum, tñcane scripturā)
fecit iam excellentis naturæ hominem,
quod eum constituī universa naturæ præsidem.
Quamobrem licet creatura sint mundæ in suo
genere, humana tamen corda cadunt in sua digni-
tate, & descendunt in creaturatum fruitione. Hinc
de his, qui corda in rebus creatis figunt, per Pro-
pheam dicitur: facti sunt abominabiles sicut ea, quia
dilexerunt. Hinc rufum per Prophetam alibi scri-
bitur, Vestata est superbia Jordanius, id est, peccati, * Melius
Quia ad men-

Nn. 2